

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4277/2021
14.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца А.Д. „Житопромет“ Зајечар из Зајечара, чији је пуномоћник Бранислав Никодијевић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Стевић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1370/21 од 31.03.2021. године, у седници одржаној 14.10.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1370/21 од 31.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 204/15 од 17.12.2020. године, ставом првим изреке дозвољено је преиначење тужбе из поднеска тужиоца од 19.01.2016. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име стеченог без основа исплати износ од 35.828.902,60 динара, са законском затезном каматом почев од 30.11.2013. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му на износ од 35.828.902,60 динара плати законску затезну камату која на износе за период од јануара 2013. године до новембра 2013. Године, доспева на начин наведен у том ставу изреке, као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име стеченог без основа исплати износ од 4.814.920,85 динара, са законском затезном каматом почев од 29.11.2012. године до исплате, као неоснован. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износ од 75.000,00 динара, као неоснован. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 841.000,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 1370/21 од 31.03.2021. године, потврдио пресуду Вишег суда у Београду П 204/15 од 17.12.2020. године, у ставу првом, другом и шестом изреке, а жалбу туженог у том делу одбио као неосновану.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) и утврдио да је ревизија неоснована.

Доношењем побијане пресуде, није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП-а на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревидент у ревизији неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка прописану одредбом члана 374. став 1. ЗПП-а пошто на рочишту на ком је главна расправа закључена дана 17.12.2020. године нису били присутни тужени и његов пуномоћник, који су, на то рочиште били уредно позвани. На основу одредбе члана 407. став 1. тачка 3.ЗПП-а, ревизија може да се изјави због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. тог закона, која је учињена у поступку пред другостепеним судом, што овде није случај.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је туженом, на основу правноснажне пресуде Привредног суда у Зајечару П 8/11 од 25.08.2011. године, исплатио износ од 35.828.902,60 динара, који је предмет овог спора, а та чињеница међу парничним странкама није била спорна. Исплате су извршене преко рачуна туженог, у складу са претходно постигнутим договором парничних странака. Пресудом Врховног касационог суда Прев 9/13 од 30.05.2013. године, усвојена је ревизија овде тужиоца и преиначене су пресуда Привредног апелационог суда Пж 8508/11 од 07.10.2012. године и пресуда Привредног суда у Зајечару П 8/11 од 25.08.2011. године, у делу којим је тужилац обавезан да овде туженом исплати укупан износ од 32.507.241,00 динар, са законском затезном каматом почев од 24.12.2010. године и трошкове парничног поступка у износу од 388.750,00 динара, те је одбијен, као неоснован, тужбени захтев АА да се обавезе А.Д. „Житопромет“ Зајечар да му исплати износ од 32.507.241,00 динар, са законском затезном каматом почев од 24.12.2010. године и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 388.750,00 динара. Ту пресуду, тужени је, преко пуномоћника, примио дана 29.11.2013. године. Вештачењем је утврђено да је тужилац туженом уплатио укупан износ од 35.828.902,60 динара у периоду од 18.01.2013. године закључно са 20.11.2013. године, а на основу горе наведене пресуде Привредног суда у Зајечару.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права, одредбе члана 210. – 214. Закона о облигационим односима, обавезали туженог да тужиоцу, на име стеченог без основа исплати износ од 35.828.902,60 динара, са законском затезном каматом почев од 30.11.2013. године па до исплате.

Одредбом члана 210. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да кад је неки део имовине једног лица прешао на било који начин у имовину неког другог лица, а тај прелаз нема свој основ у неком правном послу или у закону, стицалац је дужан да га врати, а кад то није могуће – да накнади вредност постигнутих користи. Обавеза враћања, односно накнаде вредности настаје и кад се нешто прими с обзиром на основ који се није остварио или који је касније отпао (став 2.). Обим враћања прописан је одредбом члана 214. истог закона тако што кад се враћа оно што је стечено без основа, морају се вратити плодови и платити затезна камата и то, ако је стицалац несавестан, од дана стицања, а иначе од дана подношења захтева.

У конкретном случају, тужени је од тужиоца примио предметни износ од 35.828.902,60 динара, на основу испуњења тужиочеве обавезе по правноснажној пресуди Привредног суда у Зајечару која је накнадно, пресудом Врховног касационог суда преиначена одбијањем тужбеног захтева овде туженог за исплату тог новчаног износа. То значи да је предметни износ од 35.828.902,60 динара, тужени од тужиоца примио по основу који је накнадно отпао, па је тужени дужан да тужиоцу тај износ врати, са припадајућом каматом.

Неосновани су наводи ревизије ревидента о томе да је основ по коме је он предметни новчани износ од тужиоца примио позајмица, односно враћање дуга, а не исплата на основу правноснажне пресуде Привредног суда у Зајечару. Супротно томе, у доказном поступку је утврђено вештачењем, да је тужилац туженом уплатио предметни новчани износ у периоду од 18.01.2013. године закључно са 20.11.2013. године, а на основу правноснажне пресуде Привредног суда у Зајечару П 8/11 од 25.08.2011. године. С тим у вези, указивање ревидента на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање је без утицаја имајући у виду да се ревизија, на основу одредбе члана 407. став 3. ЗПП-а, не може да изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, осим у случају из члана 403. став 2. тог закона, а то овде није случај.

Наводима ревидента у ревизији о томе да је уговор о приватизацији раскинут, а да је једна од правних последица раскида враћање средстава инвестиционог програма купцу од стране Агенције за приватизацију, не доводи се у сумњу правилност побијане пресуде. Ово због тога што је Врховни касациони суд пресудом Прев 9/13 од 30.05.2013. године, усвојио ревизију у том поступку туженог А.Д. „Житопромет“ Зајечар и преиначио пресуде Привредног апелационог суда Пж 8508/11 од 17.10.2012. године и Привредног суда у Зајечару П 8/2011 од 25.08.2011. године, у делу којим је тужени правноснажно обавезан да тужиоцу исплати укупан износ од 32.507.241,00 динар, са законском затезном каматом почев од 24.12.2010. године до исплате и да му накнади трошкове спора у износу од 388.750,00 динара, управо на основу чињенице да је уговор о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције раскинут из разлога неиспуњења уговорне обавезе од стране тужиоца, (овде туженог). Због тога ревидент неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП-а.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић